

Dziś w numerze:

1) Pierwsza sesja Sejmu
Ustawodawczego2) Plany inwestycyjno-
produkcyjne w przemyśle
województwa białostockiego

Jedność NARODOWA

PISMO CODZIENNE WOJ. BIAŁOSTOCKIEGO

Nr 31 (378)

Czwartek, 6 lutego 1947 r.

Rok IV

Przemówienie Prezydenta ob. Bolesława Bieruta na otwarciu sesji Sejmu Ustawodawczego

Obywatele Posłowie!

Dzisiejsza uroczystość otwarcia powołanego z woli narodu Sejmu Ustawodawczego Odrodzonej Polski — jest zakończeniem jednego z najdonioślejszych etapów w dziejach naszej Ojczyzny. Jest zakończeniem okresu nacięższej walki, jaką narodziła się nam wypaść stoczyć w obronie swego istnienia.

Jesteście Obywatele Posłowie spadkobiercami ducha oporu, który ożywił naród w najcięższych latach okupacji. Jesteście spadkobiercami czynu zbrojnego, który okrył chwałą naród polski. Jesteście spadkobiercami poprzedników waszej — Krajowej Rady Narodowej, która tu, w podziemnej Warszawie, wykładała drogę, prowadzącą naród do wyzwolenia, kierując go na jedyne słuszny szlak, wiedzący do zwycięstwa i wielkości.

Krajowa Rada Narodowa miała odwagę wziąć na siebie historyczną odpowiedzialność za Polskę w chwili najcięższej walki, jaką wypowiedział nam hitlerowski wróg. Miała śmiałość wskazać drogę prowadzącą do manowców polskiej myśli politycznej. Krajowa Rada Narodowa w przeciwności do programu jej przeciwników i wrogów, rzuciła hasło zjednoczenia wszystkiego, co żywe i zdrowe w społeczeństwie w dążeniu do wspólnego wszystkim i świętego celu — wyzwolenia Polski i oparcia jej bytu na trwałych, nieziszczalnych fundamentach.

Krajowa Rada Narodowa i przez nią wyłonione organy władzy narodu podjęły i stopniowo wielką pracę ludową zjednoczenia Odrodzonego Państwa Polskiego podjęły wraz z całym narodem heroiczną pracę nad odbudową zburzonej Ojczyzny.

W tym krótkim okresie dokonane zostały wielkie reformy, ustalone zostały nasze granice.

Spoglądając wstecz na przebieg tego etapu, dostajemy pytanie, jak jest bilans tych wysiłków? Odrzucamy dogłębne, drobiazgowo spory i wątpliwości, które tak często zaczynają się przed nami, z wieloletnimi, istotnymi — wielkich przedmiotowych procesów i wtedy stwierdzimy: był nasz, nasza przyszłość oparta została na trwałych fundamentach. Jak rzeka, która z skutkiem kataklizmu zmienia nam nurt, lecz płynie krótkim, wertykalnym, aby znów po wiekach do nowej powodzi wrócić do przestarzałego koryta, tak Polska w rezultacie kataklizmu ostatniej wojny, który skruszył hamującą nasz normalny rozwój, przemoc germanizacji, wróciła do swej kolebki.

Myśl polityczna Polski znalazła teraz kierunek zgodny z interesem narodu i państwa rysujący perspektywę wspólnego rozwoju. Równocześnie to, co w ciągu wieków było naszą klęską, że narodem w znaczeniu pełni praw była tylko garstka, że lud pracujący pozostawiony był możliwości decydo-

wania o własnym losie, to pległo zasadniczej, radykalnej zmiany.

Głębokie, zasadnicze reformy, jakie legły u podstaw odbudowy, jakie się Polska rozszerzyła pojęcie narodu na miliony robotników i chłopów, nadały im po raz pierwszy w naszych dziejach pełne prawa świadomego uczestniczenia w tworzeniu materialnych i duchowych wartości, z których buduje się wielkość i szczęście narodu.

Jeśli Kółtara i Kościuszko walczyli o przedzielną Polskę między wojnami, jeśli się lud nasz nie poczuł obywatelami we własnej Ojczyźnie, to dziś, po półtora wieku trwania walki, możemy stwierdzić: hasło to jest dziś przez nas w pełni realizowane.

Walka o to, co znaczenie w narodzie, człowieka pracy została wygrana, ale nie zakończona. Dla nas, dla demokracji, siła i wielkość Ojczyzny wiąże się najściślej z podniesieniem do najwyższego poziomu materialnego, kulturalnego i moralnego bytu warstw pracujących. Przyszłość Polski pragniemy przedstawić na podstawie niewyzerowanych zasobów własnej siły, tworząc polskiego robotnika, chłopca.

inteligenta, pracownika umysłowego. Zdajemy sobie sprawę, że źródłem tej twórczej siły polskich mas ludowych może być tylko szybki wzrost ich kultury, jak najszybsze podniesienie obecnego poziomu ich ekonomicznego bytu, jak najczynniejszy ich udział w działalności Państwa, jak najbardziej wydajna czołowa rola w ogólnym życiu społecznym naszego kraju. Taki jest prosty i jak najkrócej sformułowany program społeczny i polityczny, który widniał na sztafardach demokracji polskiej, zarówno w okresach jej walki o wolność i niepodległość narodu, jak i okresach jego wyzwolenia i suwerenności państwowej. Czy programowi temu byliśmy wierni nie tylko w słowach, deklaracjach i hasłach propagandowych, lecz przede wszystkim w czynach i decyzjach, w codziennej konkretnej pracy i walce? Oto jak stoi zagadnienie.

Jeśli najbardziej, nawet surowo, ale bezstronnie Sejm Ustawodawczy oceni dotychczasową pracę i osiągnięcia od powstania Krajowej Rady Narodowej do chwili obecnej — odpowiedź może wypaść tyl-

ko jedna: w wielkiej bitwie z siłami zacofania, przywileju i wyzysku, z siłami piszczyielskimi — zwycięstwo odniosły siły postępu, siły twórcze. Zwyciężył naród uosobiony w milionowych masach ludzi pracy, twórców i budowniczych.

Niezmiernie ofiary, poniesione w walce o wyzwolenie, gigantyczny wysiłek, włożony w dzieło odbudowy Polski — to miara związania wszystkich obywateli z wielkimi zadaniami i celami, jakie stoją przed Narodem.

Z dumą możemy stwierdzić, że demokracja ludowa wyzwoliła w narodzie drzemiącą w nim wielką moc twórczą, dała płynąć tamowanemu dotąd potokowi, aby szybciej obracał koło naszej historii.

Któż inny w warunkach tak niesłychanych mógłby wykazać większy hart ducha, niż go wykazał Naród Polski w ciągu 8 lat okupacji hitlerowskiej. Któż byłby zdolny do większej jeszcze ofiarności, patriotycznej od tej, jaką przejawili bohaterowie ludności naszej stolicy w obronie Warszawy we wrześniu 1939 roku i w tragiczne dni Powstania? Gdzie jest kraj, w którymby żołnierz polski nie zadokumentował swej gotowości do oddania życia w walce o sprawę sojuszniczą, jeśli w jego umyśle wiązała się ona ze sprawą Polski? Jakież naród uporczywie się sprawniej i szybciej z zadaniem osiedlenia kilku milionów swych obywateli w okolicznościach tak trudnych i niemal niewykonalnych, jak to musieliśmy uczynić, my, przywracając Polsce Ziemie Odzyskane? Któż szybciej i skuteczniej potrafiłby przywrócić Bałtykowski życie, uruchomić zdruzgotane porty, przekształcić Polskę w kraj morski?

Obywatele Posłowie! To, co realizowaliśmy dotąd, wypływało z głębokich potrzeb kraju, było wypełnieniem testamentu najszlachetniejszych duchów Polski. Nie sięgaliśmy do obcych wzorów, ponieważ sięgali do potrzebowności. Głęboka miłość Ojczyzny, głębokie zrozumienie doświadczeń historii naszego narodu, to najlepsze wytyczne pracy, które wierzę — wam będą oświecały drogę.

Stoją przed nami zadania wielkie. Jesteśmy dopiero u progu tej ogromnej pracy, której ostatecznym wynikiem musi być pełna odbudowa kraju, stworzenie dla wszystkich obywateli warunków, w których zaspokojone będą wszystkie ich materialne i duchowe potrzeby. Musi być wreszcie uwydatniona siła Państwowa i szacunek wśród innych państw Europy i świata. Na takich podstawach oprzeć się może cały był niepodległy Polski, jej pełna polityczna i gospodarcza suwerenność.

Dziś przed naszym pokoleniem historia postawiła tak wielkie ogólne narodowe zadania, że skala ich i waga przerasta wszystkie, jakie kiedykolwiek stawiały przed narodem polskim. (Dokończenie na str. 3-4)

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wybrany

Wczorajsza sesja parlamentarna poświęcona była wyborowi nowego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Sprawowanie tych odpowiedzialnych obowiązków głowy Państwa powierzył Sejm Ustawodawczy dotychczasowemu Prezydentowi K. R. N. ob. Bolesławowi Bierutowi, który wybór przyjął.

(Szczegóły w jutrzejszym numerze)

Oficerowie A. L. wystąpili do Prezydenta R. P.

z prośbą o złagodzenie kary oskarżonym w procesie Rzepeckiego

Warszawa, Data 3 lutego, w godzinach wieczornych, posłowie: Kiliński, Benkowski i Jaworski składali Prezydentowi K. R. N. ob. Bolesławowi Bierutowi list grupy byłych oficerów Armii Ludowej, pro-

szących o złagodzenie kary wymierzanej przez Sąd — oskarżonym w procesie Rzepeckiego.

Komenda Główna Batalionów Chłopskich

prosi również o złagodzenie kary oskarżonym w procesie Rzepeckiego

Warszawa. Jak nas informują byli Komenda Główna Batalionów Chłopskich przysłała się do prośby, skierowanej przez grupę byłych oficerów Armii Ludowej do Prezydenta Bieruta o złagodzenie wymiaru kary dla dawnych dowódców i żołnierzy A. L. skazanych w procesie Rzepeckiego, — przyjmując z głębokim zadowoleniem, iż mimo różnicy politycznej stara więzi wspólnych i szlachetnych wyników w walce o wolną, demokratyczną i niepodległą Polskę łączą wszystkich

klasz. Józef Polski podziękował. Podpisali: Necko Józef, Kamiński Franciszek, Banach Kazimierz, Kotler Stanisław, Araszkiewicz Stanisław, Maniakówna Maria, Jagiełło Stanisław, Szczawińska Maria.

Gymnista wicepremiera M. Jolajczyka

Warszawa. Wicepremier Stanisław Jolajczyka zgłosił swoją dymisję na ręce Premiera Rządu Jedności Narodowej Osk. K. Namysłowskiego.

Przemówienie Prezydenta ob. Bolesława Bieruta na otwarcie sesji Sejmu Ustawodawczego

Zgromadzeni na wiecu okolicznościowym w dniu 5 lutego r.b. obywatele m. Białegostoku, w związku z wyborem ob. Bolesława Bieruta na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, postanowili przesłać Pierwszemu Obywatelowi Polski depeszę gratulacyjną treści następującej:

**Do Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Ob. Bolesława Bieruta**

My, zebrani w dniu 5. XI. 1947 r.
na wiecu manifestacyjnym w Białym-
stoku z powodu wybrania przez Sejm
Ustawodawczy Was Obywatelu Pierw-
szym Prezydentem Rzeczypospolitej
Polskiej Ludowej przyrzekamy Ci:
że jeszcze bardziej wzmocnimy nasze
szeregi w kierunku przyspieszenia
odbudowy kraju i umocnienia potęg
Polski Ludowej.

Życzymy Ci, Obywatelu Prezyden-
cie, aby pod Twoim przewodnictwem kraj
nasz, a w nim nasz naród cały żył
w spokoju i dobrobycie.

Z nazwiskiem Bolesława Bieru-
ta rozpoczyna mowca, zwiaza-
na jest nierozdzielnie historia Pol-
ski Nieustraszym, ten bohater w
walce o sprawę proletariatu z ca-
ratem i z rozumnym sanacyjnym z
chwila upadku Polsk. staje na
czelo walki podziemnej z niemiec-
kim okupantem. Za czasow tie-
soli miasto nasze spotkal zaszczyt
goszczenia w swych murach dzia-
stajacego pierszego obywatela
Polski w czasie jednej z jego pod-
rozy konspiracyjnych po kraju.

Bolesław Bierut jest jednym z
głównych twórców KRN, która
powstała w październiku, noc sylwe-
strowa w r. 1943 w Warszawie.

Swój postawą nadechniętą
laktem, umiarem i prak-
tycznym rozsądkiem, swoją traf-
nością w ocenie sytuacji i ludzi
zyskał sobie uznanie i miłość włas-
nego narodu w kraju, a poza jego
granice szacunek obcych.

W dniu dzisiejszym, w dniu
ojczyzny przez prezydenta Bolesława
Bierut'a najwyższej władzy w
państwie wszystkie serca polskie
łączą się, witają zgodną decyzją
przedstawicielstwa i naradowego
jako nieomyślny znak wielkiej przy-
mości Polski.

Z kolei w imieniu Wojska Polskiego wygłosił krótkie przemówienie mjr Szpiro stwierdzając na wstępie, że wybrany z woli ludu Sejm wybrał Pierwszego Prezydenta Odrędownej i Rzeczypospolitej Polska w najbliższym czasie — po ustąpieniu tymczasowego Rządu Jedności Narodowej — nowy Prezydent powinien się utworzyć gabinetu nowemu premierowi. Odrędowni, demokraci, nigdy nie tworzy monopoli władzy dla siebie, lecz zawsze wyrażał, pośrednictwem ich do swych przeciwników. Wskazując ich do współpracy dla dobra i wielkości Ojczyzny. Dziś odrędowni przychodzi do ludzi osadzonych z amnestią, która nienależnym stanie się faktem ustawowym.

My, żołnierze — oświadcza mówca —
wiernie wypełnimy złożoną przy-
sięgę: stać niezachwianie będziemy
na gruncie demokratycznych zdoby-
czy, do przez nich zainicjowaną pracę nad od-
budową gospodarczą wejdzie Polska
w etap wspaniałego rozkwitu, w któ-
rym utrwalone i wzmacniane zostaną
wartości demokracji ludowej, o którą
walczyliśmy na wszystkich frontach ostat-

W dniu wczorajszym we wsi szlacheckich fabrykach w Łókienniczych Białogłostoku odbyły się masówki robotnicze z okazji pierwszej rocznicy morderstwa popełnionego w dniu 5 lutego 1946 roku przez reakcyjnych abrahonarzy na osobie właściciela Józefa Sierżanaka, dyrektora fabryki włókienniczej w Michałowie. Jednocześnie z Józefem Sierżanakiem zginęli również, sąsiedzi także ciemnej i naiwnej szlachty, którzy robotniczej Michałowie a miastowicie Stefan Domem, Jan Sawickim oraz Konstanty i Leon Wieremiejczykowie.

Występujący na masówkach mów
cy, składając bród robotnikom po-
jętym w walce o ustrawienie de-
mokracji = Pr. ce. podniósł jedno-
cześnie konieczność rozwinięcia przez
klasę robotniczą szerokiej walki o

podniesienie poziomu moralności społecznej, mocne chłozzenie przez wojnę i okupację o uzdrowienie słownictwa w szkołach średnich i wyższych, gdzie, jak ostatnio liczne wypadki wskazują, zbroenie i norderstwa zastępują wśród części uczniów granych zwoleńników i o entkowiłą likwidację tych przysyła, które powodzi, że dotychczas jeszcze leje się krew bratnia i padają najlepší synowie klasy pracy Jaceł Polski. Wzywając do usiła w tej walce całą klasę robotniczą, wskazali oni zarazem że dzieło moralnej odbudowy społeczeństwa, tak same jak dzieło odbudowy gospodarczej, może być dokonane szybko i całkowicie tylko wtedy, gdy jesteśmy wysiłkiem poprzę najszersze maszy Narodu

Nasza Znany uczonego radziec
ki, rektor uniwersytetu leninadz
kiego, prof. W. Zaleski, który na
nieawny kongresie słowiańskim
w Belgradzie wybrany został wice-
przewodniczącym Komitetu Wszech-
słowiańskiego zasiadł w „Praw-
dzie” artykuł poświęcony przywoł
narodów słowiańskich, w którym
pisał m. in.:

W najbliższym ruchu słowiański jest ruchem nowym, nie mającym precedensu. Ma on dwa główne cele: pierwszy z nich to walka o zlikwidowanie pozostałości faszyzmu, walka przeciw jakiegokolwiek możliwemu odrodzeniu faszyzmu. Walka przeciwko wszelkiej reakcji politycznej. Drugi cel, do którego data narodzi słowiańskie pragnienie uwalnienia między sobą bratniej wspólnoty i solidarności polega na okazywaniu sobie pomocy wzajemnej w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Narodzi słowiańskie są na bardziej konsekwentnym i szerszymi rzeczami i sprawy i to ju. Narodzi to nie chcą być w wysłanych kręgiach słowiańskich budować się nowe demokracje ludowe, demokracje broniące tytułów i terenów mas ludowych, którym ob

co są wszelkie idee i tendencje za-
bore.

Polniewsz warunki historyczne tak się złożyły, że narodziła się Europa wschodniej i prądowo wschodniej są najbardziej konsekwentnymi stermiarzami pokoju i walki o demokrację — data one do jednoczenia swych wysiłków dla realizacji tego celu i wzywają narody całego ludzkości.

Ottawa. Międzynarodowe Biuro Pracy ogłosiło dane statystyczne dotyczące wzrostu kosztów utrzymania w poszczególnych państwach. Z danych tych wynika, że koszty utrzymania we Francji są 9 razy wyższe niż w roku 1'97. we Włoszech — 10 razy, w Japonii — 46 razy, w Chinach a 23 1/2 razy. W innych krajach ceny na artykuły żywnościowe wzrosły w Stanach Zjednoczonych — 80 proc. Wielkiej Brytanii — 21 proc., w Szwecji — 44 proc. w Norwegii — 81 proc. w Holandii — 101 proc., w Meksyku — 300 proc. i w Indochinach — 2100 proc.

Przemówienie Prezydenta ob. Bolesława Bieruta na otwarcie sesji Sejmu Ustawodawczego

(Dokończenie ze str 1-ej)

ekum. Dziś warunki dla rozwiązywania tych wielkich zadań ogólnonarodowych mogą stać się rychło bez porównania lepsze i korzystniejsze, niż w którymkolwiek innym okresie naszych dziejów.

Musicie, Obywatele Posłowie,
wskresić ducha Sejmu Wielkiego,
nawiązać do jego reformatorskich tra-
dycji. Wielcy patrioci Sejmu Cztero-
letniego rozumieli, że tam, gdzie idzie
o dobro narodu, o byt Państwa, tam
nie wolno liczyć się z przywilejami
tej, czy innej grupy, rozumieli, że do-
bre dla narodu jest to, co uwzględnia
interes całości lub co najmniej więk-
szości.

Sejm Ustawodawczy Odrodzonej
Demokratycznej Polski winien stać
się niejako kontynuatorem tych prac,
które zgromadził półtora wieku temu pod-
jęt obóz patriotyczny w Sejmie Czter-
oletnim.

Porównyując te dwie spoki, nie można nie stwierdzić, w o ile lepszych korzystniejszych warunkach pracować będzie Sejm obecny.

Meisimy a naszych dziejach
wiele szlachetnych myśli, wiele ofiar-
nych bohaterów, wielkich wysiłków, mieli-
my wielu mężów, którzy jasno widzie-
li przyszłość i drogi do niej wiedące,
ale jakże rzadko dotąd byli udziałem
tych twórczych duchów zwycięstwa.
To zwycięstwo jest waszym udziałem.
Wasze prace nie będą tylko wskaza-
niami, nie będą tylko testamentem dla
przyszłych pokoleń. Będą wykuwa-
niem w twardej skale nowego oblicza
Polski, będą realną pracą, której każ-
dy dzień wydawać będzie owoce. Mu-
sicie skupić do tej pracy cały naród,
zjednoczyć wszystkie jego siły.

Jednym z pierwszych aktów, jako Rząd wnieśie pod obrady Sejmu, będzie projekt ustawy amnestyjnej. Jaskrawym, wspólnym, gorącym pragnieniem, aby otwarcie Sejmu Ustawodawczego stało się bodźcem dla dziełaków tysięcy Polaków, na obczyźnie do powrotu do kraju, w którym wreszcie praca nad odłudową

Stoi przed wami. Obywateli! Po-
wie, na szczytniejsze zadanie — opra-
cowanie nowej Konstytucji, Kon-
stytucji która, w pełni najpięk-
niejsze ideały polskich bojo-
wników o wolność, a która wolna
będzie od wad, jakich nie mało widzi-
liśmy w naszej historii, Konstytucji,
która godna będzie bohaterckiego Na-
rodu Polskiego.

Wam, Obywatele! Posłowie, przy
pał o w nasze wcielanie w życie
najwznioślejszych dążeń tych setek ży-
ciecy bezimiennych bohaterów, którzy
w walce o wolność Narodu oddali ży-
cie, abysmy dziś w wolnej Ojczyźnie
mogli znów podjąć pracę dla chwały
i dobra Narodu Polskiego.

Zaszczytną funkcję Krajowej Rady Narodowej przekazuje Wysokiemu Sejmowi — jako najwyższemu organowi władzy Narodu. —

(Burzliwe, długotrwałe oklaski)!

W o r l d P o d c a s t